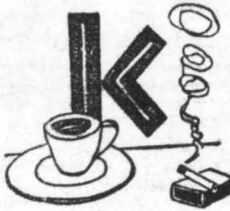

ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟ ΥΠΟΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ

Η ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ ΕΝΟΣ ΧΑΡΤΟΠΑΙΚΤΗ

Το Έγκλημα ενός Ιταλού στο «Μόντε Κάρλο». Μία παλιά γνωριμία του Καρτίε Λατέν. Ο άμαχος φοιτητής της Σερβίας. Πώς άρχισε να δοκιμάζει την τύχη του. Η γνωριμία του με την εμισέζα Νταϊζή Μίντλετον. Πλούτη και επαχθές 'Από άλητης καταστημάτων στην όδo Τρουσέ Το ειόλλιο του Μοσκίνι και της Ζαννέτ Πεννεβάν. Γιατί έσκότωσε τις φίλες του. Το τραγικό τέλος ενός άσώτου, κλπ.

ΑΘΕ πρωί, την ώρα που ή γοηή έπηρέτα της οικογενειακής παντον μου σεοδία τόν καρέ μου, έχω τη συνήθεια να διαβάσω την έφημερίδα. Έτσι, πριν άκμή πάω στο γραφείο μου, ξέρω τί έχει συμβεί την περασμένη νύχτα κ' έχω διαλέξει τό θέμα της καθημερινής ξουενάς μου. Έκείνη τη μέρα όμως μάταια έψαχνα να βρω κάτι τό ενδιαφέρον. Σαφινικά τό βλέμμα μου σταμάτησε σέ μία μικρή είδηση τό αστυνομικού δελτίου: Στο νυχτερινό κέντρο «Μόντε Κάρλο», τό προηγούμενο βράδυ, ένας Ιταλός, ό

Μπαλντάσαν Μοσκίνι, είχε σκοτώσει: την εμισέζα Νταϊζή Μίντλετον κ' είχε τραυματίσει θανάσιμα την έξοτινίδα Ζαννέτ Πεννεβάν.

—Μπαλντάσαν Μοσκίνι!... ψιθύρισα σκεπτικός. Μ' αυτό τό όνομα δέν μοι είνε άγνωστο...

Γιά να βεβαιωθώ άν ήταν πράγματι τό πρόσωπο που ήξερα, πήρα άμέσως τό τηλέφωνο και ζήτησα τόν άστυνόμο της Γενικής Ασφαλείας 'Ανδρ Ντουμιέ.

—Εμπρός, έσύ είσαι, 'Ανδρ; τό φώναξα. Έχεις ιδέα γ' αυτό τό έγκλημα του «Μόντε Κάρλο»; Τί έγινε λοιπόν μέ τόν Μοσκίνι;

—Ο Ντουμιέ άρχισε να γελάει μέ τήν άνακμιασμία μου.

—'Ελα, καλύτερα, να τό πούμε στο γραφείο, μου άπάντησε. Έχεις ν' άκούσεις πολλά ένδιαφέροντα πράγματα.

—Υστερ' από λίγο, ένα άποκνηστο μ' ώδηγησος στη Γενική Ασφάλεια. Και μετά δύο ώρες πήγαινα στην έφημερίδα μου, για να γράψω την παράδοξη ιστορία αυτού του Ιταλού, ό άπότος έδκα χρόνια τώρα ζούσε στο Παρίσι παίζοντας χαρτιά κ' άρκαζόμενος δι...δέν θα πατήση τό πόδι του σέ Λέσχη!...

Ο Μπαλντάσαν Μοσκίνι ήταν ένας από τους πιο περίεργους τύπους της κοσμοπόλεως. Στυνός όταν ό εργατικός άνθρωπος πήγαινα να κοιμηθών και κοιμόταν μόλις χάραζε ή μέρα! Ήταν γνωστός σ' όλα τά σαλόνια, σ' όλα τά κέντρα και σ' όλα τά καταγώνια των άπόρων... Ήξερε άκμή και τ' άσυνά των άπόρων... Μά άς σάς άφηγηθώμε την παράξενη ιστορία σου.

Τό 1925, ό Μπαλντάσαν ήθε στο Παρίσι για να σπουδάσει στη Σορβώνη. Έκείνο τόν καιρό ό γο...ου από την Φλωρεντία του έστειλαν άφθονα κ' ό Ιταλός σπουδαστής περνούσε μία ώ...ντική ζωή. Καθόταν σ' ένα πολιτείες Λατέν, είχε μία τρυφερή φί...νας στα κέντρα του Μον...φός και πολύ συμπαιθητικός πλθος έρωτικές περιπέ...στος, ό έρωας κ' ή μελέτη άδίδαστα. Ο Μοσκίνι, αγά...μειή τά μαθημάτά του, να...ά τό λεγτά που τού στέλ...πτερή ένα σωρό νοίκια...ώδς την έλοχη...τε μ' ειλικρί............ για...ή ήταν...'Α......ε.

...σαν έτσι ομοί...
...όστημα δέν καθόρισε να...
...στις έξοτάσεις κ' ό γονείς...
...έπαφαν πειά να τού στέλλον...
...ν άναγκάσουν να γυρίσει στη...
...σίνι, όμως δέν μπορούσε πιά να...
...Παρίσι. Τό ελξ: άγατίσει σάν δού...
...του. Έπειτα έβρισκε σ' αυτό ένα σω...

ρό όμορφές και διασκεδάσεις, που δέν θα ήταν δυνατόν να τις έζη και στη Φλωρεντία. Γι' αυτό προτίμησε να διακόψει τις σπουδές του, ν' άφήσει την υπερόδικη πολιτεία και την άριστοκρατική ζωή και να χαθή μέσα στ' άνόνομο πλήθος της κοσμοπόλεως.

Τόν συνάντησα για δεύτερη φορά μέσα σέ μία έμποκτη χαρτοπαίκτη Λέσχη. Ήταν τόσο άποροφραγμένος από τό παγγινδι, όστις μόλις καταδέχτηκε να με χωρείσει, με μά κίσει το κεφάλιού. Έπειτα έσκιανε τάνο στο τραπέζι και έξοχάστηκε, με τήν άγωνία του κέρδους ζωγρα...μένη στο πρόσωπό του.

—Πώς πάει ή τύχη; τόν ρώτησα σέ λίγο, πλησιάζοντάς τον.

—'Απώ: έχω διαβολομένη γινία, μ' άπάντησε. Μά κάτι μου λέει μέσα μου ότι θα κερδίσω. Έχω ένα προσιόημα, ότι άν δοκιμάσω πάλι, θα ρεφάρω. Τό κακό όμως είνε ότι δέν έχω άλλα λεφτά μαζί μου. Δάνεισέ μου, σέ παρακαλώ, έκαστο φράγκα.

Τού τό έδωσα, βέβαιος ότι θα τό έκανε κ' ότι δέν θα μου τό επέστρεφε ποτέ. Ο Μοσκίνι κάθησε στο πρώτο τραπέζι, μου γύρισε τις πλάτες και με έξοχάσε. Έβρινα από τη χαρτοπαίκτη Λέσχη άρδιασμένος. Είχα καταλάβει ότι ό Μοσκίνι είχε έξειλιχθί σ' άπατεώνα κ' ότι ζούσε παίζοντας χαρτιά και άκοντας...θαλασοδώναντα.

Μά νύχτα πάλι, έπειτα από ένα χρόνο, συνουδώνοντας δύο γνωστές μου στο άριστοκρατικό κέντρο «Σέλεκτι, συνάντησα για τρίτη φορά τόν Μοσκίνι. Έτρεξε μάλιστα να με χωρείσει και να μου δώσει τό χέρι του. Φορούσε ένα άφργο φράκο κ' είχε άνακτήσει πάλι όλη την εγγένεια και τη δροσερότητα του.

—Τράμαξα να σέ γνωρίσω, καίμενε Μοσκίνι, τού είπα. Πώς τά κατάρερες κ' έγινες άνθρωπος; Μήπως πήρες καμιά κληρονομιά;

Μ' άπάντησε μ' άδριαστα λόγια κ' άπέφυγε να μου διήση τί ακριβώς έκανε. Όταν όμως γύρισα στο τραπέζι μου, ή κυριές που συνώδευα με ρώτησαν περί-...
—Είνε γνωστός σου αυτός ό «έγκολός»;

Γνώ τό είχα χαμένα. Προσπάθησα να δικαιολογηθώ.

—Μά όλοι ξέρουν τόν «Ρούντω», μου είπαν. Έχει μπλέξει μάλιστα στα όίχτα του μία ήλκομένη 'Αμερικανίδα, την εμισέζα Νταϊζή Μίντλετον. Κάθε βράδυ φεύγει μαζί της και μάλιστα με μία άπόρηνη πορφά. Της έχει φέει ένα σωρό λεφτά. Θα μπορούσε να κάνει την τύχη του, άν δέν ήταν φοβερός χαρτοπαίκτης.

Πόσο καλά ήταν πληροφορημένες ή γυναίκες αυτές!...

Από τότε, σ' όλο τό διάστημα που πέρασε μέχρι την μέρα που διάβασα στην έφημερίδα τά έγκλημά του, δέν τόν είχα ξανασυναντήσει. Ο φίλος μου 'Ανδρ Ντουμιέ όμως μου διηγήθηκε με κάθε λεπτομέρεια τί συνέχισε τις ιστορίες του.

Ο Μπαλντάσαν Μοσκίνι, έπειτα από λίγο καιρό, νοσταλγώσης την πατρίδα του και θέλησε να γυρίσει στη Φλωρεντία. Ζήτησε λοιπόν ένα μεγάλο χρηματικό ποσό από την εμισέζα Μίντλετον. Έκείνη φυσικά δέν τού τό άρήθησε. Τόν συνώδευσε μάλιστα μέχρι τό σταθμό και τόν άποχαίρετσης με δάκρυα. Ο Μοσκίνι όπότος, άντι να πάει στη Φλωρεντία, πήγ' τό Μόντε Κάρλο, έμεινε λίγες μέρες, έπαιξε στην... ώλετα τό λεφτά του ταξείδιού του και ξαναγύρισε σέ κακή χάλια στην κοσμοπόλι. Έπειδή όμως ντυροπάν να παρουσιασθί στην παλιά φίλη του, άρχισε να πουλάει τό ρούχο του για να ζήσει. Είχε γίνει ένας επικίνδυνος άλήτης και γι' αυτό ή άστυνομία άναγκάστηκε να τόν κλάσει σ' ένα άσπλο. Έκεί πέρα ό Μοσκίνι φαίνεται ότι πήγε να τρελλαθί από τη στενωχόρια του, γιατί μία μέρα πήρε την άπόφασι να γράψει ένα γράμμα στη εμισέζα Μίντλετον, να της άπολογήθει τις κατεργαίες του και να της ζητήσει συγγνώμη. Πράγματι, ταυρόδωμισε αυτό τό γράμμα και πέρινε μ' άγωνία την άπάντησι της 'Αμερικανίδος. Η εμισέζα Νταϊζή όμως τόν άγαπούσε πάρα πολύ, και όταν έμαθε την κατάστασι του, έτρεξε άμέσως στο άσπλο και τόν πήρε μαζί της. Ο Μοσκίνι, μετανοημένος, της άρκασθηκε ότι θα γινόταν άνθρωπος κ' ότι θα έκανε πιά να ήσυχάζη στα χαρτοπαίγνα. Ένοιασε μάλιστα την έσπυρία να έργασθί τίμα. Η εμισέζα Μίντλετον, ένθουσιασμένη, τού άνοξε ένα κατάστημα είδών πολυτελεις στην όδo Τρουσέ, και τού ειλχίθη να γίνη έκαστομμυριόλογος. Ο Μοσκίνι μερικες μέρες δού...

Ο Μπαλντάσαν Μοσκίνι

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΑ

Μετά τας νίκας. Ένας διαγωνισμός στρατιωτικών θευρίων. Οι πεντακίςιοι σ'ιχουργοί. Και ή παταγωδής άποτυχία. Τό άστέιο τού Ματσοβία. Και τή θλιβερή λόγια τού πριγκιπίου Νικηλάου. Τό έπιθετον τού ναυάρχου Κουντουριώτη και ή ιστορία του. Ο φόνος ένός πργένου τών Κουντουριώτων. Ο γάμος πού μετετράπη σε κηδεία, κτλ.

ΤΑ 1914, μετά τούς δύο κηφούρους Βαλκανικούς πολέμους μας, όποτε τό πατριωτικό άσθημα έφέλεγε όσον τών Έλλήνων τās καρδιάς, καθώς έλεγε ό μακαρίτης Ρέπουλας, προκηρύχθηκε ένας διαγωνισμός Στρατιωτικών Ποιημάτων, γιατί στους δύο πολέμους κατεδείχθη ότι υπήρχε σχετικώς μεγάλη έλλειψη γιά τόν Έλληνικό στρατό, έν συγκρίσει πρός τόν Σερβικό, και ιδίως τόν Βουλγαρικό, ό όποιο είχαν όραία τραγουδιάρια, γιά νά ένθουσιώσουν τούς πολεμστās.

Τήν πρωτοβουλία τής προκηρύξεως τού διαγωνισμού αυτού έπιχε τό ύπουργείο τών Στρατιωτικών, στό όποιο και θά υπεβάλλοντο τά ποιήματα, γιά νά κριθούν, νά μ'ολοκληθούν και νά διδασχθούν στους στρατιώτες.

Τό ύπουργείο τών Στρατιωτικών έθώρησε ως άπαραίτητην ανάγκην τήν σύνθεση θουριών και λουτσών άσμάτων γιά τό στρατό, γιατί ό στρατιώτης μας, έορτάζοντες τās νίκας και μη έχοντες ειδή και θούρια και τραγουδιάρια, τραγουδούσαν τό παλιό... άντιστρατιωτικό τραγούδι :

Δέν με κλαίς, καύμενη μάνα, πού με γράφαν ταχτικό 1...

Πρόδρομος τής έπιτροπής, πού θά έκρινε τά ποιήματα, ήταν ό πριγκιπ Νικολάος και μέλη ό Παύλος Ν. ρβάνας, Μπάμης Άννης, Γ. Τσοκόπουλος, Ι. Δαμιόγγης και Άριστ. Κουρτίδης.

Η κρίσις όμως γιά τά υποβληθέντα ποιήματα, ή όποία συντάχθη στό ύπουργείο τών Στρατιωτικών και έφερε τήν ύπογραφήν τού... ύπουργού τών Στρατιωτικών, ήταν συντηραγιέννη σέ ύψος στρατιωτικής διαταγής και έλεγε ότι δέν βραβύει κανένα από τά υποβληθέντα 500 ποιήματα, γιατί κανένα δέν ήταν άξιο βραβείου. Έτανούσε όμως έπτά.

Τά επανειθένα ποιήματα ήσαν τών κ. κ. Ν. Μπάρακλη, Ζ. Παπαντωνίου, Στέλιου Σπεράντζα, και τών κυριών Μαρίας Σταματέλλου και Έλ. Νεγροπόνθη.

Τό σταλόν ύπό τού κ. Ζαχ. Παπαντωνίου ποίημα είχε ως έξής :

Η λόγχη μου έχει ανάψει κι' άστράφτει από ψυχή! Πάνω ή φωνή τού Γένους, σάν πέλαγος ήχει... Μου γνέφει ό Βασιληάς (μου), στ'άλογο όρθός, λαμπρός, Γιά μάς, γιά τά παιδιά (μας), γιά τήν Έλλάδα μας. Έμ- (πρός 1...

Ο μακαρίτης Σπύρος Ματσοβίας, μόλις έλαβε γνόνση ότι έν έπ' υποβληθέντων 500 ποιημάτων τά 493 ήσαν άνάεια λόγον, ειπε :

Μωρέ αυτό ήθελαν...στρατιωτική καθαίρεση 1...

Έννοείται ότι κανένα από τά ποιήματα αυτά ούτε μελοποιήθηκε ούτε

λεψε σλιηρά, γιά νά ξεχάση τόν πειρασμό τού χαρτοπαγιόνου. Άρχισε μάστιχα, γιά νά διασκοδάξη, νά φερεσάτη με μιά υπάλληλό του, τήν δεσποινία Ζουντέν Πεννεβάν. Μά ό πειρασμός τού χαρτιού ήταν πολύ μεγάλος. Ο Μοσκίνι, αφού μάταια πάλαψε νά γλυτώση άπ' αυτόν, ένα βράδυ πήρε όδές τις εισπραξίες τού καταστήματός του και πήγε και τίς έπαιξε σέ μιά λέσχη. Κι' αυτή ή ιστορία έξακολούθησε, μέχρι τή μέρα πού πούησε άκομη και τά... Έπιπέτα τού μαγαζιού του. Η δεσποινίς Πεννεβάν, ή όποία τόν άγαπούσε, θέλοντας νά τόν γλυτώση από τήν αυτοκτονία, πήγε και βρήκε τήν εμοίωση Μίντλετον και τής διηγήθηκε όλη τήν τελευταία ιστορία τού Μοσκίνι. Κι' ή δυό τους τότε αποφάσαν νά τόν γλυτώσουν άλλη μιά φορά από τήν κακή μοίρα του και νά τόν κάνουν άνθρωπο. Τόν ώδηγησαν λοιπόν στό «Μόντε Κάρλο» κι' εκεί τού ειπαν ότι ήσαν πρόθυμοι νά τόν βοηθήσουν, άν τούς έδινε τό λόγο του ότι θά σταματούσε όριστικώς τά χαρτιά. Ο Μοσκίνι όμως, από τίς καταρτίσεις και τά ξενιχτά, ήταν πειά μισότρελλος. Κι' όταν έκρινε τού δήλωσαν ότι θά τόν έγκατέλειπαν, άν έξακολούθησε αυτή τήν άσπτη ζωή, έγινε έξάλλος από τό θυμό του. Και γιά νά... γλυτώση μιά και καλή από τίς ένοχλητικές συνιθολίες τους, έόγαλε τό πιστόλι του και τ' έβίασε εναντίον τους.

Έδώ γιά τελευταία φορά τόν Μοσκίνι μέσα στη φυλακή. Δέν τού έκανε καμιά έντύπωση ή έπισκεψίς μου. Είχε πειά άποκτησθή κι' είχε γίνει ένας έπικίνδυνος έγκληματίας. Με παρεκάλεσε μάλιστα νά παρησθώ στην έκτέλεσί του, άν τού Κακουρηδικείο τόν καταδικάσει σέ θάνατο. Κι' έγώ φυσικά τού τό ύποσχέθηκα, γιά νά μη τόν διασπαστήσω... ΑΝΤΡΕ ΣΑΡΠΑΝΤΙΕ

τραγουδήθηκε ποτέ στό στρατό μας 1...

—Μεγαλοურγία πράξου και γεγονότων και στείρασις έμνεύσεων πρός τινερών των, ειπε χαρακτηριστικώς και ό πριγκιπ Νικολάος.

Πολλοί τών άναγνωστών μας θ' άγνοούν ίσως ότι τό έπιθετον «Κουντουριώτης» δέν είχε τό πραγματικό οικογενειακό έπίθετο τού ένδόξου ναυάρχου και τής άκογενείας του, αλλά ίνε...παραιοσούκλ. Τό πραγματικό τους έπίθετο ήταν Ζέρβας. Τό «Κουντουριώτης» τούς έδόθη και έπεκράτησε κατόπιν ως έπίθετον, από τήν έξής ατία :

Ένας πρόγονός των, ό Λατζή-Γιώργης Ζέρβας, είχε φύγει από τήν Ύδρα και έμεινε πολύ καιρό στό Κουντούρα τής Μεγαρίδος. Όταν Ξαναγύρισε δέ στην Ύδρα, δέν φορούσε πειά τό Ύδραϊκό ένδυμα, αλλά Κουντουριώτικη ένδυμασία, πράγμα τού όποιον έκανε μεγάλη έντύπωση στους συμπατριώτες του. Άπο τότε λοιπόν τού χάρισαν τό παρεπίθετο «Κουντουριώτης», τό όποιον επεκράτησε τού πραγματικού έπιθέτου κι' έμεινε στους άπογόνους.

Άλλά ιδίως τό παρεπίθετο αυτό έμεινε στην άκογένεια τών Ζερβών από τότε πού τό κώβησε ως ψ.υ.ώνυμο ό Άνδρέας Ζέρβας «Κουντουριώτης», έξαφανισθέντος τού «Ζέρβας» έντελώς.

Έπ' τή ευκαιρία αυτή, θά σάς αναμνησθή και τό τραγικό τέλος τού Άνδρέα Ζέρβα ή «Κουντουριώτη».

Μιά Κυριακή, ή Άνδρέας Ζέρβας γύρισε τούς γάμους τού γιού του Λαζάρου, όταν, άπάνω στό γλέντι, κάποιος Ύδραϊός, πού λεγόταν Καλοδύμος, παρησίφησε στη γιορτή, θέλοντας, σάντι και καλά, νά... δείξη έναν από τούς μουσικούς, εναντίον τού όποιου είχε προηγουμένα Έπακολούθησε, φυσικά, αναστάσεις, και τέλος παρενέβη ό Άνδρέας Ζέρβας «Κουντουριώτης», γιά νά ήσυχάση τά πράγματα και ν' άπομακρύνη τόν άπρόσκλητο ταραχοστά άπ' εκεί. Ο Καλοδύμος όμως, μόλις είδε τόν Κύρ - Άνδρέα νά έπιμαδινη, νόμισε φαινετα ότι θέλει νά τού έπαισθή και ριχτήκε εναντίον του, τραυματίας αυτόν θανασιώως.

Κι' έτσι, ό γάμος έσείνω κατέληξαν σέ κηδεία 1...

Ο Άνδρέας Ζέρβας, αυτός ένε ένείνος πού έθασε τίς βάσεις τού μεγάλου πλούτου τών «Κουντουριώτων».

Ενμνησθή μιά θυγατέρα τού χαλιούτου Λαζάρου Κοσκινή πού με τά χρήματα πού π' έδωθε στό έμπόριο. π' σέ λίγο τής 'Ευ κείνης.

Στά έμπορικά του «Λούβα και Λαβίν» έξ τωριώτης, κι' έτσι έγινε αυτό ευρύτατο γ πραγματικό έπίθετο τής άκογενείας κατόπιν.

Ίδού τώρα και μιά είδησις, παρμένη 1896. Είνε σχετική με τή βάρβαρη τή- βασιλεύς Κωνσταντίνου και νύ...

«Τήν πρώτην τής Πέμ- τών άνακτόρων ή βάρ- Διαδόχου Κωνσταντ- μικρά πριγκιπή- λους τεθρίπων Λόχος πεζών ρ- χου, ενώ ή μνον. Τό 1' του Πανε- Προκόπιο βασιλοπάεις ..

τό μυστήριον πα- τό ύπουργικών συμβουλών, ό πρόεδ- δρος και ό εισαγγελεύς τού 'Αρείου 1... οι Αδελφικοί έν μεγάλη στολή. Πρώ τού β- χθη ή νόμιμος ληξιαρχική πράξις.

Ο Καλοκοτρώνης έλεγε γιά τήν κολησιή :

—Είνε ή καύ δύστροφη γυναίκα πού γνέφει στή ζωή

